

melsen led Nedgang i sine Indtægter, eller paa anden Maade led et pekuniært Tab. Der skal i saa Henseende henvises til, hvad Ordføreren i Landstinget Konferensraad H. N. Hansen udtaler (Landstingets Forhandlinger 1899—1900, Sp. 1326—29):

„Det er en Selvfølge, at Bestemmelser som disse ogsaa paa mange andre Punkter ville komme til at gribe ind i bestaaende Forhold, at Rettigheder høre op, som man ellers havde osv. Saavidt vi kunne se, har man i Lovforslaget gjort sig stor Umage for at varetage det fornødne gennem enkelte Bestemmelser, men vi have dog ment at burde udtale i Betænkningens Indledning, at for saa vidt enkelte Punkter maatte være forbigaaede, maatte det kunne ordnes administrativt.“

I Henhold hertil stillede Landstingets Udvalg et Endringsforslag (Nr. 3), sigtende til at gardere Landinspektørerne mod Indtægtstab ved Indlemmelsen, og dette Endringsforslag blev vedtaget, efter at Indenrigsminister Bramsen (Sp. 1338) havde erklæret sig enig i Princippet og udtalt, at han selv havde bidraget til, at der kunde komme en Bestemmelse i den Henseende ind i Lovene. Den Passus i Betænkningens Indledning, som Konferensraad H. N. Hansen sigter til, lyder saaledes:

„Enkelte Bepælsler, som der mulig maatte kunne blive Spørgsmaal om, ville vel kunne ske ad administrativt Vej. Isaa et enkelt Punkt, nemlig i Henseende til Landinspektørernes Stilling, stilles i saa Henseende et særligt Forslag.“ (Tillæg B. til Rigsdags-tidenden 1899—1900, Sp. 1669).

Hvad nu endelig angaar selve Lovene, da gennemfører den ene af dem i sin § 23 det Erstatningsprincip, som Udvalgsbetænkningen med Ministerens fulde Billigelse havde opstillet, saaledes med Hensyn til Amtsforkalderne, hvem der tilstodes en aarlig Erstatning af 350 Kr., Distriktslægerne, hvem der ydedes et aarligt Bederlag af 72 Kr. og Landinspektørerne, hvem Indenrigsministeren bemyndigedes til administrativt at sørge for. Endvidere bestemmer samme Lov i sin § 9, at de Grundejere, som ved Indlemmelsen komme til at betale højere Skatter af deres Ejendomme, skulle have fuld Erstatning derfor, idet der skal udbetales dem 25 Gange det Beløb, som de aarlig komme til at betale mere i Skat, end de forhen havde at udrede.

Derimod findes ingen særlige Bestemmelser i Lovene af 3die April, som tilstige de Sagførere, hvem Udførelsen af de offentlige og beneficerede Sager i Kjøbenhavns Amts nordre og søndre Birk og i Amager Birk ere betroede, nogen Erstatning for det ikke ubetydelige Tab i Indtægter, de lide ved de nævnte Birkers territoriale Reduktion ved Indlemmelseslovene, men at det maa være Lovgivningsmagtens Mening, at Sagførerne skulle holdes stadeføse, turde efter det ovenanførte være klart.

Vi undertegnede med kongelig Bestalling, der alle ere ældre end 26de Maj 1868, forshuede Procuratorer ved Underretterne i Sjællands Stift, med Forpligtelse til at anses boende ved Tinghuset paa Blegdamsvej 6, og med den os hjemlede ved Sagførerloven af 1868 26de Maj nærmere bestemte Eneret til at udføre offentlige og beneficerede Sager, tillade os derfor herved at andrage det høje Ministerium om, at der paa Finansloven maa blive optaget en Bestemmelse om Stadeløsholdelse paa Grund af Indlemmelsen.

Indlemmelsen, der for Brøndshøj Sogn tæller 6,000 Indbyggere, for Valby 6,000 og for Sundby 18,000, tilsammen 30,000 Indbyggere, vil medføre en betydelig Nedgang i vore Embedsindtægter. Vi have ved Uddrag af Domprotokollerne faaet Oplysning om, at der i de sidst forløbne 5 Aar for bemeldte Deles Vedkommende er tilkendt os som Salær i bemeldte Sager følgende Beløb:

I nordre Birk	3,014 Kr.
I søndre Birk	1,230 —
I Amager Birk	3,333 —

Tilsammen... 7,577 Kr.

Gennemsnitlig pr. Aar... 1,515 Kr.

som divideret med 3 udgør... 505 Kr.,

altsaa for enhver af os bliver det en Mindreindtægt af 500 Kr. aarlig, uden at regne med, at bemeldte Dele ere i stadig Fremvækst i Folketal og deraf følgende kriminelle Lovovertrædelser. Dette Tab vil blive saa meget føleligere, som de tilbageblivende Dele af disse Birke ikke afføde mange Justitsager, fordi Befolkningen hører til de bedrestillede i Sam-